

от Мария Андонова Измирлиева

Тримата братя Андон, Иван и Димитър Измирлиеви са имали обща бакалница. След като се разделили, нашият баща - Антон Измирлиев е повикал майстор сладкар от Солун, който подредил витрина с разни сладки и торти, представляваща "Безз куле" в Солун. Така започнало първото сладкарство в нашия град Кукуш. Една сладкарница имаше ~~и~~⁷ чичо Мицо в чаршията, близо до къщата ни и ~~и~~⁷ брат ми Аспарух, — срещу черквата св. Богородица.

Сладкарството ни даваше големи занимания. През дългите зимни нощи ние чукахме и чистехме ядки от орехи, бадеми, лещици, необходими за сладкарството. От орехите приготвяхаме ореховки и баклави; ~~е~~ от бадемите приготвяхаме бадемови бонбони и чрез преса изваждаха пресно бадемово масло, което употребяваха гражданите в Кукуш като лекарство, предимно за малки деца и кърмачета. От остатъците на бадемите изработваха много вкусни сладки "бадемизмеси". Брат ми Аспарух и чичо Мицо изработваха у дома много хубави баклави от мула брашно и пресно масло. Баклавите изискваша финина и продължителна ~~работа~~^{работа} на ръка. Бедяхме до късна вечер. През това време всички бяхме на работа. Нашата майка називаше прекъда за килимите, които изработваше и продаваше в Солун. Чиния Елисавета - Христовата майка плетеше или шиеше. Сестра ми Райна шиеше модерни дрехи за децата и бельо четниците /Много моми из града шиеха по това време дрехи за четниците/. Времето минаваше приятно. Приказките, басните, гатанките и по словиците нямаха край. Чрез тях много майсторски се удмиваха мистичните и религиозни предрасъдци, страхливостта и пиянството. Още тогава чичо Мицо не беше религиозен. Четеха се и много романи. Най-често четеше сестра ми Райна, учителка по това време в града. Понякога следните романи, които сме чели тогава: "Парижката света богородица", "Скитникът еврей", "Граф Монте Кристо", "Свършкът на света", "Клетниците" и др. Героите на романите се срещаха от всички у дома. Брат ми Аспарух и чичо Мицо четеха същите и други романи през ~~е~~ свободното време в сладкарниците. Чичо Мицо обичаше да ни разказва, това което беше прочел през деня. Много иско си спомням, как чичо Мицо преписа цял един речник с непознати думи, за да ги запомни по-лесно непознатите думи. Романите, които четяхме аз и Тома, а по-късно и Кристо бяха следните: "Царският син и просячето"; "Малкият лорд Баутлеройд", "Оливер Твист"; романи от Майн Рид, детски списания и книги, си. "Младежко четиво", на което бяхме абонирани и